

melser om Fiskeriet, men denne Akt kan først spilles paa næste Aars Finanslov eller, hvad jeg tror, der er rimeligere, paa en særlig Lov, der ordner Fiskeriet her, og jeg kan ikke se andet, end at, indtil et saadant Lovgivningsarbejde kommer og bliver fremmet her, maa Tilstanden derovre væsentlig være, som den er nu: status quo vil være at bevare. Der kan ikke gøres Fiskerne særlig lokkende Løfter om Lettelse i det Aar eller halvandet Aar, der vil gaa hen, indtil en saadan Lov er vedtagen, men der kan heller ikke indføres stærkere Indskærpninger med Hensyn til at bevare Fiskeriet. Den nuværende Tilstand vil være at bevare. Jeg maa maaske indskyde, at der har været herovre en Deputation af Fiskere, som ogsaa forhandlede med mig som Repræsentant for Randerskredsen. Til denne Deputation udtalte jeg det samme, som jeg har sagt her, og dermed syntes Deputationen ogsaa at være tilfreds. Det er kun disse faa Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremkomme med, idet ogsaa jeg ønsker, at der næste Aar maa komme en tilfredsstillende Ordning af dette Forhold.

Skaarup: Jeg vil ogsaa rette en Tak saavel til Finansudvalget som til den ærede Landbrugsminister, fordi dette Spørgsmaal nu nærmer sig sin heldige Løsning. Jeg skal ikke føje mange Ord til, hvad der allerede er udtalt om denne Sag, men kun sige, at ogsaa jeg meget bestemt ønsker, at Sagen i Fremtiden maa blive ordnet paa den Maade, at den Lov, der gives om Fiskeriet i Gudena, bliver en human Lov over for Fiskerne. Det kan ikke nægtes, at Forholdene derovre ere i høj Grad pinlige. Den nuværende Ejer af Laksegaarden staa med sin soleklare Ret til at vise Fiskerne bort, og Fiskerne staa med en lige saa klar Ret til at fiske. Det er disse to modsatte Interesser, som have fremkaldt den haarde Kamp, der er ført. Jeg vil haabe, at der nu vil finde en Løsning Sted. Det var ogsaa den i sin Tid nedsatte Kommissionens Mening, at naar Laksegaarden var erhvervet af Staten — det skulde være det første Skridt — skulde der skrives en særlig Fiskerilov for Fiskeriet i dette Færvand, hvorved det blev muligt at retablere Fiskebestanden, som nu næsten er helt udryddet, til Trods for, at dette Færvand har været Danmarks rigeste og bedste Fiskevand, og Kommissionen mente ogsaa, at der maatte tages Hensyn til de mange fattige Familier, der leve af Fiskeriet der.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg skal kun gøre den Bemærkning med Hensyn til dette Spørgsmaal om Frijsenvold Laksegaard, at jeg ganske kan slutte mig til de to sidste ærede Talere, og jeg skal derfor ikke opholde det høje Ting paa dette fremrykkede Tidspunkt ved en Forhandling om denne Sag.

K. M. Klausen: Jeg fik altsaa ikke Svar af den ærede Minister paa, hvorledes han agter at stille sig, og jeg vil derfor sige, at naar jeg stemmer for denne Bevilling, sker det under den udtrykkelige Forudsætning, at den ærede Minister vil stille sig mere hensyntagende over for Befolkningen derovre, end man har gjort i de senere Aar, saa at vi kunne blive fri for disse Slagsmaal, fri for, at Folk blive slæbte for Retten og maa afsone Bøder med Vand og Brød, hvilket har vakt stor Forargelse. Jeg haaber, at man vil optræde paa en mere human og hensynsfuld Maade, end det hidtil er sket fra den nuværende Ejers Side.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag under Nr. 1 til § 2 (se Tillæg B., Sp. 985—86) af *Landbrugsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 55 til § 18 (se Tillæg B., Sp. 997—98) af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 56—62 a. til samme Paragraf (se Tillæg B., Sp. 997—1000) af *Landbrugsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 62 b. til samme Paragraf (se Tillæg B., Sp. 999—1000) af *Udvalget* vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 63—67 til samme Paragraf (se Tillæg B., Sp. 999—1000) af *Landbrugsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.